sender en ordfører på talerstolen, der taler imod partiets politik. Altså, det kan vist enhver se.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg også synes, der er noget underligt lallende ved hele substansen i det her beslutningsforslag, som altså fru Gitte Lillelund Bech vil stemme for. For spørgsmålet er jo ikke, hvilke forældre der er egnede til at være forældre, og hvilke der ikke er det. Det skal vi slet ikke sætte os til dommer over. Spørgsmålet er, om Folketinget, den lovgivende forsamling, skal gøre sig selv til sådan en skabergud, der indfører en anden naturens orden, end den naturen selv har indført.

Det er jo det, der simpelt hen har været grundlaget, når vi har stemt om disse her ting, nemlig at vi siger, at det, som Folketinget tager som udgangspunkt, altså er, at en mand og en kvinde kan få børn – det kan to mænd ikke.

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:41

Gitte Lillelund Bech (V):
Tak. Der var i hr. Jesper Langballes første indlæg en del, som jeg ikke fik svaret på. Det var spørgsmålet om, at vi har delt os i partier. Ja, vi har delt os efter anskuelse, og på det her punkt har jeg jo en anden anskuelse end dels nogle af mine kollegaer i Venstre, dels hr. Jesper Langballe – det er meget tydeligt. Men det betyder jo ikke, at vi som politikere er hverken værre eller bedre. Jeg synes, at styrken ved det danske folkestyre og ved Folketinget lige præcis er, at man kan have en debat som den her, og at man også kan have den internt i partierne. Det er i hvert fald noget, vi lægger meget stor vægt på i Venstre.

Vi lægger også meget, meget stor vægt på, at det er den enkelte, der gør op med sin egen overbevisning, om man vil stemme for eller imod, og gør det ved hvert eneste lovforslag. Og i 99 pct. af tilfældene, man kan måske sige 99,9 pct. af tilfældene, er vi i Venstres folketingsgruppe enige, der har vi faktisk den fuldstændig samme overbevisning. Det kan stadig væk være af forskellige grunde, at vi vælger at stemme sammen. Men når der så er enkelttilfælde som det her f.eks., som er inde at røre ved nogle meget etiske spørgsmål, synes jeg nu stadig væk, det er naturligt, at man følger sin egen overbevisning. Det var i hvert fald det, jeg skrev under på, da jeg startede herinde. Det har jeg gjort meget ud af, og det vil jeg altid følge.

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 13:43

Hans Kristian Skibby (DF):
Tak, hr. formand. Det er lidt i samme gænge. Det, jeg prøver at huske lidt tilbage på, er, da vi havde den her politi- og retskredsreform i Danmark, hvor man jo også fra Venstres folketingsgruppes side brillerede ved at sende en ordfører i salen, som egentlig var imod sit eget partis holdning til tingene. Det var den daværende ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, som netop argumenterede for, at selv om hun var modstander af partiets politik, kunne hun godt gå i salen som ordfører og loyalt og tro over for sit parti fremføre partiets politik. Det, vi så oplever i dag, er en ordfører, som ikke fremlægger sit eget partis politik, men som kommer op som ordfører og fremlægger sin egen politik.

Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Er der ikke noget ravruskende galt i, at man går op og præciserer sine egne holdninger frem for partiets holdninger? Det er jo partierne, vi er valgt for, vi er jo ikke 179 selvstændige, individuelle medlemmer, sådan som det sådan set blev sagt fra Venstres ordfører. Selvfølgelig er vi valgt hver især, men vi er også valgt i partier, og det har vi været igennem mange, mange generationer i Danmark.

Kl. 13:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Gitte Lillelund Bech (V):
Så må jeg beklage meget, at hr. Skibby åbenbart ikke har hørt efter min ordførertale. For hvis der var noget, jeg bestemt ikke gjorde i min ordførertale, var det at fremføre min egen personlige mening. Jeg fremførte, at diskussionen om det her beslutningsforslag var: Vil en vedtagelse af det her være af mere symbolsk betydning med et ønske om ligestilling? Og jeg sagde endda: Man kan med rette spørge, om vi i Folketinget skal lave lovgivning, der mere er af symbolsk værdi end får egentlig praktisk betydning. Det sagde jeg meget klart, og det er sådan set også dækkende for både det, som er regeringens holdning, og det, som er holdningen hos flertallet i Venstre.

Jeg er så efterfølgende af hr. Skibbys kolleger blevet spurgt om, hvad min personlige holdning er, og det syntes jeg jo nok at jeg skyldte hr. Skib-